

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra . 60 fillér

3 óra . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levele-

zés és egyéb küldé-

mény czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Tűz a Honvéd-utczában. — Útonálló cigányok.

A fogyasztási adók.

Kolozsvár, szept. 2.

A pénzügyi kormány a boritaladó és huszfogyasztási adó beszédésétől szabadulni óhajt. Tiszta számítás akar maga előtt látni, olyan bevételt, amelyet semmi vagy csak igen kevés kiadás terhel. A két adónem megváltására tehát felhívta a városokat, előre jelezvén, hogy a megváltás művelete a városokat tetemes jövedelemhez juttatja.

Timeo Danaos . . .

A pénzügyminiszter ajánlata az, hogy a városok a két adóbehajtást s illetőleg kivétést vegyék házi kezelésbe. A megváltásért pauszál évi bért fizessenek az államnak, amely így a bérlőkkel való szerződéstől megszabadul s viszont a városok a maguk közönségének viszonyait jobban ismerve, az adókat előnyösebben értékesíthetik. Ha mégis a megváltási összeget el nem érnék, kárt nem fognak szenvedni, mert a hiányt az 1899. VI. törvényezikk alapján az italmérési jövedékből kijáró tiszta jövedelmi részesedésből fedezhetik.

Igy elméletben eléggé tetszetős a pénzügyi kormány terve. A helyes rendszer ugyan azt parancsolja, hogy a közvetlen természetű fogyasztási adó kizárólag annak a városnak, vagy községnek legyen a tulajdona, amelynek polgársága fizeti, az állami szükség azonban olyan nagy ur nálunk, hogy a kormány ezt a kedvezményt nem adhatja meg, mert az ország szegény s az államkincstár minden adótermészetű jövedelemre az első sorban áll az igénylők között.

A városok és községek tehát a fogyasztási adójukat is az államkasszába

fizetik, amely külön honorárium fejében a tiszta jövedelem bizonyos százalékát adja nekik.

A fogyasztási adók kezelése azonban tömérdek bajjal jár, s ettől akar a pénzügyi kormány menekülni. Még pedig igen elmes módon. Megengedi a városoknak és községeknek, illetőleg felhívja őket arra, hogy a huszfogyasztási és boritaladót vegyék házi kezelésbe. Ő — a pénzügyminiszter — lemond az adó kezeléséről megfelelő kártalanítás fejében.

Ez a pénzügyminiszter ajánlata. Az érdekelt hatóságok azonban nem csak közömbösén, hanem el nem titkolt ellenszenvvel fogadják az ajánlatot. Még pedig amiatt, mert az állam megint tulló a czélon. Szívességet szándékozik tenni a városoknak, de jó drágán.

A házi kezelésre kiadott felhívásokban a pénzügyminiszter egyuttal megjelölte a megváltási árat is, amelyért a direkt kezelésről lemondani hajlandó. Ez az ár jóval nagyobb azoknál az összegeknél, amelyet a városok eddig bekaptak a két adóért. Annyira nagyobb, hogy egyetlen város sem akarja a házi kezelést elvállalni.

Nem akarják a tulajdonos megváltási ár miatt és nem akarják azért, mert attól tartanak — s bizonyára nem ok nélkül — hogy mennél nagyobb lesz a két adónem megváltási ára, annál kisebb lesz az a részesedés, amelyet 1899. VI. törvényezikk biztosít a számukra. S nem akarják még egy más, kissé rejtélyes ok miatt.

A pénzügyi kormány a városokat és községeket lakosság és vagyoni állapotuk szerint a fizetendő fogyasztási adó tekinteté-

ben három osztályba sorozta. Ezt a beosztást hivatalosan még ma sem tették közzé s a legtöbb város még ma sem tudja, hogy melyik osztályba sorozták. Ha pedig elfogadja a megváltási árat s véletlenül alacsonyabb adókulcs szerint róhatja ki a fogyasztási adóját, olyan kalamitásba juthat, amelyből semmiképp sem fog kivergődni. Ez a harmadik ok, amely a pénzügyminiszter tervének sikerességét kétségessé teszi.

A városok és községek huzódózása érthető, természetes dolog. Ha a pénzügyi kormány jót akar tenni velük, amint a tervezetében igéri, mire való az adóösszeg fölemelése? Miért akar megváltás címén 25—40 százalékkal nagyobb jövedelemhez jutni, mikor már a körülmény is tekintélyes megtakarítást jelent a kincstár részére, hogy az egész kezelés a városok terhére esik?

És a mi a legfontosabb, mire való a fogyasztási adóknak ez a burkolt fölemelése? Hisz az egész ország szegénységben szenved; gazdasági csapások országrészeket fosztottak meg a betevő falattól; a rossz gazdasági esztendő károsan befolyásolja az ipari és a kereskedelmi forgalmat; adóleszállítást és adótörlesztést sürget minden vármegye, város és község, szóval a gazdasági pangás minden vonalon megbénította az adófizetők tevékenységét, s a mikor panasszal van tele az egész ország, s az általános szükség kopogtat minden ajtón: csak éppen a pénzügyminiszter nem tudna erről?

Mert a fogyasztási adónak — bár leplezett — fölemelése arra vall, hogy a pénzügyi kormánynak

más a meggyőződése. Arra vall, hogy az országszerte felhangzó panaszok még nem érkeztek a budavári palotához. A fogyasztási adó tárgyában tett ajánlat visszautasítása felvilágosítja majd a minisztert a való tényállásról, ami elszomorító ugyan, de sajnálatos — valóság.

Öngyilkos házaspár.

Lázár Arnold pékmester néhány hét előtt költözött feleségével Maros-Ludasra, a hol péküzletet nyitott. Kis vagyonszámbát beleölték a péküzletbe, mely azonban semmi hasznot sem hajtott.

A mézeshetek verőfényét megzavarta a sötét gond. Lázár Arnold nem tudta rendezni ügyeit és rövidesen megérlelődött benne a gondolat, hogy elveti magát az életét. Néhány hetes felesége nem akarta a férjét elhagyni, így együtt indultak a végzetes utra.

Bezárkóztak a lakásukba, átölték egymást, a férj jobb halántékába lőtt s a golyó átütötte mindkettőjük halántékát, mind a ketten meghaltak.

Átöelve találták meg az öngyilkosokat, mellettük a revolver hevert.

Az asztalon levél feküdt, melyben a házaspár kéri a hatóságot, hogy a jegygyűrűket hagyják az ujjukon és úgy temessék el őket.

Elvetemült fiu.

Kolozsvár, szept. 2.

A legijesztőbb mérvű erkölcs elfajulás az, mikor egy gyermek szülőjét bántalmazza. E tett a legelemibb körülmények között is sulyos elbírálást von maga után s ha a törvény szigora nem is öldözi az ilyen elvetemült gyermekeket, a társadalom örökre száműzi kebeléből.

Tegnap is egy ily foku erkölcsfajulás nyert megnyilvánulást. Az eset, a sok hozzá hasonlótól csak koncepczióban és kivitelben gazdagabb.

Szitár Péter 67 éves napszamos két év előtt nősült meg másodsor. Hajlott kora dacára még mindig maga kereste meg a család mindennapját s első feleségétől származott 14 éves

fia iránt oly atyai gyöngédséggel viselkedett, hogy őt minden munkától megkímélte.

Olyankor, mikor az apa munkában volt, a fiu mostoha anyjával otthon maradt. A fiatal gyermekszív csakhamar szerelemre lobbant s rajongással esüngött mostoha anyján. Nem egyszer szerelmet is vallott neki, de az asszony mindig visszautasította, sőt sok esetben meg is fenytette emiatt.

Mikor a fiatal Szitár szerelmét nem látta viszonzva bosszút forralt az iránt, aki gátot vetett szerelmének *elhatározta meggyilkolni apját*. Két éve, hogy agyában az az eszme megfogamzott, de a kivitelre csak a tegnapi napot látta alkalmasnak.

Az öregnek valami dolga akadt Bodok szomszéd községben s miután utját gyalog szándékozott megtenni, fiát is magával vitte.

Fejérd község határában a a fiu szóvá tette szerelmét s arra kényszerítette apját, hogy váljon el feleségétől, de az öreg felelet helyett pofon ütötte fiát, mire az kést vont ki s azzal sebet ejtett apja hátán, majd a kés fokával kétszer fejbe ütötte, azután közelgő léptek hallatára futásnak eredt. Szitár Pétert a vásárra siető falusi emberek, véreben fekvő találták meg és vitték a közeli erdőszéli kocsmába, hol nemsokára visszanyerte eszméletét. Elmondta a történeteket, majd egyik Fejérd lakó rokonához szállították.

Az elvetemült gyermeknek kézrekerítéséért most körözést rendeltek el.

Rendezzük a közvetítő intézeteket.

Kolozsvár, szept. 2.

A társadalom kebelében sok olyan ember tengődik, aki a pókot utánozza. Hálójába keríti áldozatait s azok menthetetlenül

elvesznek. Hiába vergődnek nem szabadíthatják ki magukat s tehetetlenül türik, hogy vérüket szívják, míg élettelenül ki nem buknak a hálóból.

Ezeknek a lelketlen embereknek nehéz nevet adni, de különben is nagyon ismeretes a foglalkozásuk.

Lesbe állanak, kiszimatolják, hogy hol van olyan nyomorban levő ártatlanság, a megélhetésért küzdő erkölcs, mely csak egy lépés választ el a kétségbeesés örvényétől s mely erőtellenül átengedi magát az árnyak. Ezekre vetik ki hálójukat körülfontják az áldozatot s mikor le-törték az ártatlan életet, nyugodtan átgázolnak rajtuk — új áldozat után.

Ez az erkölcstelen üzérkedés eddig privát foglalkozás volt, melyet senki nem irt föl ajtójára, de most nyíltan folytatják azt, sőt maga a *hatóság* ad erre engedélyt a közvetítő intézetek engedélyezésével.

Figyelmünket e dologra két konkrét panasz irányította. A napokban két czukrász üzletben alkalmazott leány jelentett fel egy ilyen jeles „*cupringert*“, ki őket vidékre szerződött czukrászdába, de tényleg ártatlanságukat akarta eladni. S nemsoká egy-két ilyen eset fordul elő. Szinte uzus némely közvetítőnél, hogy a szerződéssel minden vele jár.

A szegénység, a nyomor, a fiatal vér megteszi a többi!...

Hogy a rendőrség ellenőrizze ezt az erkölcstelen üzérkedést, az optimista vágy volna minden olyan embertől, aki ismeri a rendőrségi buzgalmat. Utóvégre ez nem kormány — a vagy *hatóság-ellenes* tüntetés.

Hatósági engedéllyel oly nagyban üzük már az efajta üzemet, hogy városunk nemsokára hirnővre tesz szert emiatt.

És hogy az újabb szegyénytől megmeneküljünk a közvetítő-ügyet végleg rendezni kell. Leg-egyszerűbb volna a munkaközvetítők mintájára egy munka és cselédközvetítő intézetet létesíteni, hogy vége szakadjon a zsarolásnak, az erkölcsi panamának és a hatósági engedéllyel folytatott leányvásárnak.

Megint egy öngyilkosság.

Kolozsvár, szept. 2.

Ugy látszik, nem akar apadni az a szomorú statisztika, mely az erőszakos halállal kimúlt te-remtések országába vet világot. Még mindig vannak olyanok, akik az ábrándok karjaiba vetik magukat, hogy az illúziók csábos világa megbénítsa gondolkozásukat, megtörje akaraterejüket, hogy a csalóka álomképek láttára elfásuljon szívéük minden ideális hit iránt s az élet szürke realitása a kétségbeesésig hajszolva őket, fegyvert adjon kezeikbe.

Tegnap megint eldobta magától egy ifju az életet, hogy több legyen egygyel ama hantok száma, melyek szerelmükben csalódott szíveket borítanak.

Gálfi Boldizsár az életunt. Szeretett s szerelmét visszautasította az, aki miatt légvárakról álmadozott szíve. És a mily rohamosan építette a kártyavárat, oly gyorsan hagyta el akaratereje is.

Tegnap reggel eltávozott lakásáról s talán hogy bűnös tet-téért bocsánatát kérje a mindenhatónak, templomba ment. Majd mikor végig hallgatta az áhitatos reggeli imát, egy kilencz miliméteres revolvert vásárolt s a Treffort-utcában lakó kedvesének ablakai alá vonult, hol két levelet irt meg. Egyiket be is dobta a kinyitott, virágos ablakon, a másikat zsebébe rejtette s az éppen ott elhaladó Csont Laczi rikkancsot arra kérte, hogy kísérene el a „Házsongárdba.“

A Szekula Ákos kertje közelében lapot vett a rikkancstól. Mikor aztán Csont Laczi a lap kifizetését követelte, előrántotta revolverét s magára lőtt. A golyó ép szívet furta át s azonnal összerogyott.

Az értesített hatóság részéről Nagy Béla r. hivatalnok és Scheitz Vilmos városi orvos jelentek meg a helyszínén, de már csak a beállott halált konstatálhatták. A hullát, megmoz-tozás után a törvényszéki orvos-tani intézetbe szállították.

Vásári látványosságok.

— A hatóság figyelmébe. —

Kolozsvár, szept. 2.

Az őszi vásár alkalmával ide sereglett „csodák“ között ékes reczitálás mellett egy tengeri buvár is csábítja a vásári közönséget. Az angol tengeri buvár egyébiránt egy szegény magyar ember, ki fejére veszi a néhány kiló súlyú buvársisakot s aztán a néző közönség legnagyobb bámulatára megkezdi csodás prudukcióit.

Nem akarjuk műkritikával kísé- rni a prudukciókat (bár elismerjük azoknak fáradságos voltát), de e látványosságot — egy körülmény miatt, mely egyenesen a szegényebbek kifosztásá-ra, megtevesztésére irányul — nem hagyhatjuk megjegyzés nélkül.

Ugy áll a dolog, hogy a szük parter két fizetési osztályra, 40 és 20 fillérré van beosztva, aszerint a mint „előkelő“, avagy pór nép fizeti a belépti díjat. Előadás közben aztán olyas valami történik, ami jobban föl- esigazza a közönség idegeit az angol-buvár bámulatos pruduk- czióinál. Egy ember ugyanis kör- rüljárja a nézők sorát s szemte- len fellépéssel a buvár részére csekély adományért eseng. És ha valaki a belépti díjra hivat- kozva megtagadja kérését, ugy a csodás prudukciókon kívül még egy-egy elhullatott szitok- ban is gyönyörködhetik.

Mindezeknek elmondását csak azért tartottuk szükségesnek, mert pár nap óta zarándokhelyé vált szerkesztőségünk a panaszra járó emberek miatt, kik méltatlankodva mondták el az angol-buvár impresszáriójának üzér- kedését.

Ezek után kérjük a ható- ságot, van e tudomása arról,

TÁRCZA.

Köd kisasszony.

A „Kolozsvári Ujság“ tárczája.

Oriási köd volt. Alig lehetett látni a szivar végét, mint kis piros pontot, ha nagyot szívott rajta az ember. S én, M. barátommal fánek eltemetésével késnek, s a mohos sirból valami félre eső helyre, hol, a mint ígérte, egyikét fogom látni azon eseteknek, melyek megrázóbbak a maguk egyszerűségében, mint a milyeneket a képzelet ki tudna találni.

Háromnegyed ötkor reggel, Batignolles-ban voltunk, s pont öt órakor egy nő suhant el mellettünk.

— Ez ő — mondá M. — kövessük.

A nő nem volt már fiatal.

Vén leány kinézéssel, magas, sovány, illedelmes öltözékben, amely szegényes volt. A köd- ben nem tudtam meglátni az arcát, csak menéséről láttam, hogy már nem fiatal.

Mindazonáltal gyorsan ment, gyorsan. Láthatólag sietős utja volt. S nem lassította meg lép- teit csak mikor az erődítvények- hez ért, a saint-queni vonalon.

Mi majdnem közvetlen háta megett voltunk, hogy el ne ve- szítsük a sűrű párában.

Lemászott a földhányáson.

— Észrevette, hogy követjük — sugtam az M. fülébe.

— Nem az, ugy el ven me- rülve, mint valami alvajáró.

Előre lépett, lefeküdt az árok fenekén, s nagyon halk, sipoló hangon szólni kezdett.

— Kicsi, kicsi!

Aztán legalább is jó egy per- czig várt mintegy feleletre.

Háromszor tón igy.

— Menjünk — mondá M. az utolsó előtt — most visszatér.

Valóban felkelt s kimászott az árokból. Visszatért a faluba, lassu tétova léptekkel, lógó ka- rokkal. Mikor az ajtóhoz ért, esőfélben volt. Látszott rajta, hogy szobájába lépve a földre fog rogni. Azt hitte az ember valami hazajáró lélek. Félelmet keltett mindenkiben.

— Nos és a magyarázat?

— Mindenek előtt tudd meg, hogy amit megláttal, mindig láthatod, valahányszor nagy köd ül le. Azért hívják köd kisasszonynak.

— Hát jól ismered?

— Ismerem.

— Honnan?

Egyre megy, akár honnan. Te- gyük fel, hogy véletlenből. S most már elmondom a törté- netét.

— Csak kitaláltad?

— Szavamra igaz.

— Jó, jó hiszem.

— Hallgasd hát. B kisass- szony tizenhat éves korában ál- dozatául esett egy csábítóknak. Apja vén katona, ki ilyesekben tréfát nem értett, a gyermeket a lelenczházba küldte. A leány pár nappal ezután olvasta az ujságban, hogy egy új született gyermek hulláját találták az erődítvények árkában, Saint- Quen mellett. A bűn — csodás véletlenből — ép ez nap lőn elkövetve, mikor apja a gye- reket elküldte, s azon a napon óriási köd is volt. Látható a fejleményt. A szegény nő ab- ban a hitben élt, hogy az a hulla az ő gyermekéé volt. S lassanként megbolondult. Vala- hányszor oly nagy köd van, mint ma s mint akkor, kijön, s

hogy a Hunyadi-téren fölállított buvár-bódében a bejelentett és kifüggesztett belépti díjakon kívül tányéroznak is és ily módon a megtévesztett közönség bizalmával visszaélnék?

Fölkérjük az illetékeseket, hogy az ilyenfajta intézkedések egyszer s mindenkorra gátot vessenek.

Utonálló cigányok.

Kolozsvár, szept. 2.

Magyarország az egyedüli birodalom, hol a puszták nomád életmódot folytató fiai — a cigányok, még mindig szabadon garázdálkodhatnak. Faluról-falura, városról-városra vándorolnak. Majd itt, majd ott ütök föl sátraikat s az occupált területről vakmerő támadásokat intéznek a lakosok javai ellen.

A csendőr- és rendőrség bünkrónikája vakmerőségben és bátorságban fölülmulhatatlan tettekről, változatosabbnál-változatosabb bűnesetekről regél és a komikus szabályrendeletek között nem ismerünk olyant, amelyik kemolyan foglal kozzon és korlátokat szabjon a csatangoló, hazátlan cigányok életmódjának, és vad természetének. Nem ritkán hallunk sátoros cigányok által elkövetett rablógyilkosságról, rablásról s más ilyen főbenjáró büncselekményről és a mi kedélyes belügyminiszterünk még mindig nem ébredt annak tudatára, hogy a pusztá eme állandó lakóinak életmódján letelepítéssel egybekapcsolat rendezéssel változtatni kell.

Csak így lehet gátot vetni e vad nép rablási hajlamának s megakadályozni azt, hogy a lakosok és utasok állandóan rettegjenek élet- és vagyonbiztonságukért.

Tegnap éjjel Kocsárd közelében történt egy eset, mely a legékebben bizonyítja a sátoros cigányok közveszélyes, vad, rablásra és gyilkosságra mindig kész hajlamát.

Mint tudósítónk jelenti telefonon, Gál István káptalani földbirtokos többed magával a kolozsvári országos vásárra igyekezett. Teljesen sötét volt már, mikor áttépték a falu határát. Alig haladtak 200 lépésnyire a

tesz amint most láttuk Ez az egész.

*

— Különös módon beszéled te ezt — mondám. Magyarázatok, előkészület nélkül. A történet valóban rettenetes. Misesoda csodálatos tanulmány tárgyává lehetne tenni azt az örültet.

— Ird meg. Beszélj el, mint író ember, csinálj belőle valamit.

— Megpróbálom.

Nem volt helyes ezt megígérnem. Megpróbáltam s nem tudtam semmit sem csinálni belőle. Érzem, hogy elrontanám ezt a tragédiát magyarázgatva. S így aztán megelégszem azzal, hogy följegyzem, minden salang nélkül isten számába, mindenkire ráhagyva, hogy képzelje hozzá azt a drámát vagy költeményt, amit illőnek talál ehhez a valósághoz.

községtől, egy cigány-karavánnal találkoztak. A fekete rajkók igen barátságosan tekintettel mérték végig az idegeneket, majd mikor azok az esetleges összetűzést kikerülendő gyorsabb ügésre unszolták lovaikat, közrefogták őket s a következő pillanatban már ádáz harc fejlődött ki a két tábor között.

E közben a megtámadottak egyike visszazsaladt s a csendőroket hívta segítségül, kik a vad utonállókot letartóztatták s bekísérték a Maros-Ujvári bíróság börtönébe.

HIREK.

— **Tűz.** Az éjszaka, kevéssel tizenegy óra után villámgyorsan szállt tova a vészkiáltás: „Tűz van!” — Hatalmas lángnyelvek világították be az éj sötétjét s rémült arcú emberek kiállításai verték föl a lakókat álmukból. A tűz Biró Mózes bérkocsi tulajdonos Honvéd-utca 58. számú telkén ütött ki s egy csürt, egy istállót és több melléképületet teljesen elhamvasztott. Ez alkalommal olyas valamit tapasztaltunk, ami a legnagyobb mértékben kétségessé teszi azokat a dícséreteket, melyek eddig a városi tűzoltókról, mint kellőleg szervezett, kifogástalanul képzett testüetről elhangzottak. Teljesen lángba borulhatott volna az egész utcaszor anélkül, hogy a tűzoltó-torony harangja jelezte volna a veszélyt. A tüzet Marosán lovasesendőr őrsvezető és Ladoviczki lovasesendőr vették észre, kik a jelzett időben ép a hostát-utczáin portyáztak. Azonnal a helyszínére siettek és a nyugodtan alvó házigazdát, valamint a szomszédokat figyelmessé tették a veszélyre, majd értesítették a tűzérési lakatnyát, honnan nagy későre, mikor már megmenthetetlen mérvben égtek az épületek, Szakáll Gábor v. tűzoltó felügyelő, Bartha Gergely helyettes főparancsnok és Körösi József alparancsnok vezetése mellett kivonultak a tűzoltók. A lángban álló épületeket nem menthették meg, míg a lakóházat, melynek fedele már tüzet fogott sikerült megmenteni a hamvasztó lángoktól. A butorokat, gazdasági eszközöket, valamint a lovakat és szarvasmarhákat is még idejekorán kiszabadíthaták a szomszédok. A tüzet állítólag gyújtogatás okozta. Hogy mennyiben felel meg ez az állítás a valóságnak, azt a folyamatba tett vizsgálat van hivatva kideríteni.

— **A vásár parazita.** Az országos vásár alkalmával csoportokban özönlenek városunkba az ép, kasza-kapa kerülő kol-dusok. Minden utcásarkon látnunk egyet, amint „ideiglenesen” felkötött, vagy bekötött testrészt mutogatva a jószívűek fil-léreit kéri, majd az összehar-csolt pénzt elissza. Egy ilyen alakot tartóztatott le tegnap a rendőrség Dros Péter személyében, ki annyira akaratoskodott, hogy kocsin kellett a dolgozó-házba vinni.

— **Vasárnapi csendélet.** Hozzá vagyunk már szokva, hogy va-

sár- és ünnepnapok alkalmával pertraktáljuk a rendőrségi in-pekciós könyvben megörökített alakok tetteit. Tegnap sűrű sorokban számolt be a rendőrségi krónika a nap eseményeiről, melyekre leginkább összehason-lás adta meg a tárgyat. — Pre-kub János és Koszte Gligor a Széchenyitéren különböztek össze. — Csabai Mihály és Gola Vaszi szintén a Széchenyitéren kaptak hajba, majd az őket be-kísérő csendőrökre támadtak s csak megvasalva kisérethették be őket a dolgozóházba. — Papp János és Ille Juon fényesebb helyen választották ki a küzdő-teret. A Mátyás király téren osztották egymásnak a hatalmas ütlegeket, míg a csendőrök közbelérésükkel meg nem akadályozták a vér-ontást.

— **Zsebmetszés a Hunyadi téren.** Az országos vásárra minden oldalról beözönlött csavargók táborából úgy látszik, zsebmetszők sem hiányzanak. Különösen a Hunyadi téren szemelték ki e közveszélyes alakok s hogy igen tevékenyen működnek arról bizonyosságot tesz Székely Gyula, kinek ezüst óráját emelték ki zsebéből, míg Dán Jánosnak pénztárczája tűnt el.

— **Megbotozott feleség.** K. Imre rendes szokásától eltérőleg a tegnapi napot a kocsmában töltötte. Mikor „kitelepítették”, fölkereste hűséges élettársát s kegyetlenül elverte. Az asszony végre is a rendőrség oltalmára szorult s szegény K. Imrét, a rendőrségi sajtóiroda „könnyed tollu” főnöke szerint a dolgozó-házba szállásolták el.

— **Életmentő uriaszony.** Ferraris Arthur festőművész ne-jével Pörschachban nyaral, a wört: tó mellett. Mint vendég nála időzött Joanovics Pál magyar festő. Tegnapelőtt a tó partján sétáltak. Joanovics kö-lelebb ment a parthoz, mint szabad lett volna, egyensúlyát elveszítette s belezuhant a tóba. Ferrarisné, ki kiváló uszó, nem habozott perczig sem. Utánna ugrott, s a már haldokló festőt kimente a tóból.

— **Élestöltés a hadgyakorlaton.** Iglón katonai gyakorlat közben élestöltéssel lövés dörrent el, mely egy közlegényt talált. A katona szörnyet halt.

— **A cselszövő feleség.** Neuenahr fürdőhelyen egy kereskedőt, második neje cselszövése folytán, erőszakkal a tébolydába hárzultak. Ejnek idején három markos legény, állítólag az aszszonytól kapott 150—150 márkáért, megjelent a kereskedő házában, megkötözték, koesiba ültették és a tébolydába vitték. Kölnben az eset óriási feltűnést keltett s nagy gyűlést hívtak egybe, hogy állást foglaljanak a nagy botránnyal szemben.

— **Eletunt cselédleány.** Tegnap két ember követet el öngyilkosságot. Egyik fegyvert fogott maga ellen s célja sikerült is míg a másikat, ki méreggel akarta kioltani életét az orvosi tudomány még visszaadhatja az életnek. Kriza Ágnes az életunt

leány. Saját szavai szerint meg-undorodott a bűn és erkölestelenség örökös tanyájától. Hogy a bűnök fertőjébe mélyebbre ne sülyedhessen, három pak kénes gyufát oldott föl vízben s az oldatot megitta. Sulyos, de nem életveszélyes sérülésekkel szállították a kórházba.

— **Hol vásároljunk fiainknak ruhát?** Csakis Réti Sándornál Kolozsvárt, Deák Ferencz utca 4 szám alatt, hol honi szöve-tekből, saját műhelyében készült férfi és fiu ruhák vannak rak-táron. Pártoljuk a honi ipart s nem a bécsi fiók üzletek silány áruit!

Színház és Művészet.

* **Gyerekkasszony.** Tegnap Bokor József operett gyarának kevés értékű alkotása, a gyerekkasszony került színre czimszerepben Z. Bárdi Gabival, ki dícséretes odaadással, finom rutinnal oldotta meg feladatát. A többi szereplők kisebb nagyobb sikerrel játszották szerepüket.

* **A hét műsora** két érdekes reprizt is ígér. Az egyik Konti dallamos operettje „az eleven ördög”, Z. Bárdi Gabival és Perényivel a főszerepben; a másik Bison kitűnő és rég nem adott vigjátéka „az államtitkár ur” Megyeri igazgatóval a czimszerepben.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, hétfő, szept. 2-án.

Könyves Kálmán.

Történelmi dráma 5 felvonásban.
Irta: Jókai Mór.

SZEMÉLYEK:

Könyves Kálmán — Szakács.
Álmos — — — — — Tompa.
Nándor) — — — — — Szentgyörgyi.
Both) — — — — — Váradi.
Tarnócz) — — — — — Papp.
Gálos) zászlós urak Kassai.
Parajd — — — — — Heltai.
Ingoli — — — — — Hahnel.
Perzilla — — — — — Laczkó.
Boszorkány — — — — — Árpási.
Orvos — — — — — Török.
Gomor — — — — — Dezséri.

Kezdeté 7, vége fél 10 után.

Színházi műsor:

Kedd: A gerolsteini nagy-hercegnő.
Szerda: Arthur kalandjai.
Csütörtök: Robinson Crusoe.
Péntek: Eleven ördög.
Szombat: Államtitkár ur.
Vasárnap: 1848. (Hadak utja.)

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Nyilttér.)*

Egy esinosan

butorozott szoba külön bejárattal

azonnal kiadó.

Tordai-ut 14 sz. (Feleki-ut.)

Esetleg koszt is kapható.

2—3

*)E rovat alatt közöltékért a szerkesztőség nem vállal felelősséget.

H I R D E T É S E K.

LUX KÁLMÁN

bőr- és cipészkelekek üzlete.

Alapított 1886-ban.

Kolozsvárt, Wesselényi M.-utca 16. szám.

Nagy raktár mindenféle bel- és külföldi bőrárakban.

Utányos árak és a legszolidabb kiszolgálás.

BRAUN MIHÁLY, hangszerkészítő

2-5 KOLOZSVÁRT,

Wesselényi Miklós (Hid)-utca 18. szám.

Nagy javító műhely, raktár az összes hangszerek és hangszer kelekeknek.

A Sétatéren az

ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

által rendezett

Gazdasági gépbemutató

és gépvásár megnyilt.

Gépek működésben.

Belépő jegy 20 fillér.

Délután zene.

2-3

A LEGSZEBB NŐI

ruhaszövetek az őszi idényre már megérkeztek és a legolcsóbb árban nálunk kaphatók. A hozzávaló alybélésnek (foul-szafin) 8 kr. métere, a hozzávaló derékbélésnek való 19 krtól 29 krig métere.

UJDONSÁG! UJDONSÁG!

1 két személyes selyem utánzott paplan tiszta fehér vattával, tartósabb a valódi selyemnél . . . 5.25
1 két személyes glot paplan . . . 4.25
1 " " kasmir paplan . . . 4.25
1 " " olayos . . . 2.25

különös verseny árban kaphatók

cspike és szövet függönyök, ágy- és asztal terítők, szőnyegek, matracok és szalmazsákok valamint vásznak és szőttes parkétok. Teljes tisztelettel

KOHN és LANDAU

2-7

Wesselényi Miklós-utca 21. sz.

Még csak néhány napig tart

a végkiárusítás az üzlet megszűnte végett.

2-10

Füzületem tökéletesítése céljából Kolozsvárt, Mátyás király-u. 16. sz. Férfi-divat fiók üzletemet beszerzési áron, részben alól is hatóságai engedély alapján sürgősen kiárusítom. — Ott kaphatók divatos: nyulszór-, gyapju- és valódi grácsi loden kalapok. Még nagyobb választékban nyakkendők, zsebkendők és férfi ingek rendkívüli jutányos árban, mindenféle sport sapkák, pénz- és dohány-tárczák, és illatszerek. Aki jutányosan jó árukat óhajt venni, szerencsétlenségem meg mielőbb b. látogatásával. Kiváló tisztelettel SCHEFER ANDRÁS.

TONCZÁR ANTAL

vizvezetési szerelő.

Fellegvári-ut 48. szám.

Elvállal minden e szakmába vágó munkákat. 7-20

Javitást, átalakítást gyorsan eszközöl.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség figyelmébe ajánlani Unió-utca 24. szám alatti

KÖNYVKÖTÉSZETEMET.

Elvállalok mindennemű könyvkötő munkákat jutányos árban. Iskola könyveket olcsón és tartósan készítek. Kérem a nagyérdemű közönség becses pártfogását. Kiváló tisztelettel

BARTHA MIKLÓS,
könyvkötő.

Muntyán Péter

épület-, butor-asztalos esztergályos, Monostori-út 88. sz. és temetkezési vállalata, Deák Ferenc-utca 10. szám.

Elvállalok: bel- és külföldi temetéseket, hulla szállításokat ugy helyben, mint vidékre. Pontos kiszolgálás és a legmérsékeltebb árakban. — Dusan berendezett raktáromon saját készítményű festett, diszített és egész tölgyfa koporsók valamint érczkoporsók, nagy választékban halotti kelekek. — Elvállalok temetéseket 10 koronától feljebb, felnőttek 20 koronától feljebb.

Becsés pártfogásukat kéri

7-10

tisztelettel MUNTYÁN PÉTER, Kolozsvárt.

Kiváló jó minőségű

vérbélű görögdinnyéim megérkeztek Unió-utca 13. számú Tanács-gyógyszerész volt helyiségében, ahol azokat igen jutányos árban egyenkint, valamint nagyban elárusítom. Tisztelettel

FARKAS SÁNDOR, Püspök-Ladányból.

Kitűnő minőségű s legmagasabb szilárdságú

Portland-Cementet

ajánl legolcsóbb árban a

Brassói Portland-Cement-Gyár

Angele, Hock, Kugler és Paul, Brassóban.

Kolozsvárt kapható a következő cégeknek: Csiki Testvér uraknál, Deák Ferenc (Belközép) utca 39. szám; továbbá Tessitori és Gurisatti és Offner Samu urnál. 7-10

Legolcsóbb szőlő bevásárlás!

Legfinomabb csemege-szőlők Gyöngyösről, Horgosról és Ujvidékről.

Kilónként 25 kr.; öt kiló vételénél kilója 22 kr. — Kapható a Deák Ferenc-utcazi vásártéren GÁL JÁNOSNÉNÁL.

Nyom. Schaberl József „Gutenberg“ könyvnyomdájában Kolozsvárt, Deák Ferenc-utca 18. sz.